Емма Боварі в романі Г. Флобера Мадам Боварі. Твір 10 клас

Боварі – це я сам.

Г. Флобер

Одним із кращих виразників ідей критичного реалізму у французькій літературі другої половини XIX століття є Гюстав Флобер, у творчості якого проявляється повна відсутність яких-небудь ілюзій щодо життя, нетерпиме ставлення до всіляких спроб накинути романтичний серпанок на жорстоку правду дійсності. Він досягає найвищого ступеня нещадності у своєму викритті.

Творчість Флобера сягає своєї вершини в 50–60-ті роки. Це була творчість часів Другої імперії, усю мерзенність якої і розкрив Г. Флобер у своїх кращих творах: «Лексикон», «Мадам Боварі», «Виховання почуттів» .

У романі «Мадам Боварі» Флобер нещадно викриває затхлий провінційний міщанський світ, від мізерних інтересів і переживань якого більш-менш неординарній людині хочеться бігти якнайдалі.

Головна героїня твору – мадам Боварі. Емма, яка походить з родини середнього достатку, виховувалася в монастирі в умовах своєрідного ув'язнення. Єдиним улюбленим заняттям дівчини було читання романів, де діяли романтичні героїні, ідеальні «герої з великої літери». «У цих романах тільки й було, що любов, коханки, коханці, переслідувані дами, що постійно втрачають свідомість у відокремлених альтанках... клятви, поцілунки в човнику при місячному світлі, солов'ї в гаю, кавалери, хоробрі, як леви, і лагідні, як ягнята...»

От чому Емма, яка начиталася подібної літератури, мріяла зустріти коханого, який зробить її щасливою. Ця любов перенесе її в надзвичайний світ, повний романтичних таємниць, поезії. Вона себе уявляла героїнею в одному з найцікавіших романів.

Мить щастя їй прийшлося пережити одного разу, коли вона потрапила на чудесний бал у замок одного маркіза. Цей бал лишив у душі Емми яскраве і сильне враження. «Тиждень, два тижні тому я була в цей день там...» – згадувала Боварі все життя.

У сімейному житті Емма не знайшла щастя. Чоловік її, нудна і нецікава людина, зовсім не

був схожий на тих романтичних героїв, про яких вона мріяла у своїх снах. Коханці виявилися брехливі й вульгарні. «Бігти, бігти від усього! Але куди?» – кричить душа молодої жінки, яка прагне великого людського щастя.

Безвихідність життя мадам Боварі кидає її в брудні павукові лапи лихваря Лере. Усе тугіше затягується страшна петля брехні навколо Емми. Її обманюють, і вона обманює. Вона починає обдурювати навіть тоді, коли немає потреби в цьому. «Якщо вона говорила, що йшла з одного боку вулиці, можна було з упевненістю сказати, що вона насправді йшла з іншого боку» .

Життя Емми поступово стає нестерпним, і вона кінчає його сама – випиває миш'як. У страшній передсмертній агонії мучиться мадам Боварі, а в самий момент смерті вона чує звуки непристойної пісні старого, напівзогнилого жебрака.

Така смерть Емми – це гірка іронія автора над своєю героїнею, яка начиталася про поетичні смерті прекрасних дам, однак не змогла вмерти так красиво, як вони, бо знищила в собі всі красиві почуття, заплуталася в ганебних обставинах.

Образ мадам Боварі трагічний.